

Skatteministeriet

27. november 2018
J.nr. 2018 - 7250

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 76 af 1. november 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Andreas Steenberg (RV).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren skønne over effekten af en fordobling af jobfradraget fra 4,5 pct. og maksimalt 2.500 kr. til 9 pct. og maksimalt 5.000 kr., og hvor bundgrænsen for beregningsgrundlag ikke ændres? Svaret bedes indeholde en tabel med de umiddelbare provenumæssige konsekvenser, samt efter tilbageløb og adfærd. Desuden ønskes en opgørelse af arbejdsudbudseffekterne samt en beskrivelse af grundlaget for, hvordan disse arbejdsudbudseffekter opstår.

Svar

En fordobling af jobfradraget fra 4,5 pct. til 9 pct. samt en fordobling af det maksimale fradrag fra 2.500 kr. til 5.000 kr. skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 1,4 mia. kr. og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 1,0 mia. kr., *jf. tabel 1.*

Tabel 1. Provenuvirkninger af at fordoble sats og maksimumbeløb for jobfradraget (2025-regler)

	Umiddelbar virkning	Efter tilbageløb	Efter tilbageløb og adfærd
		<i>Mia. kr.</i>	
Fordobling af jobfradragets sats samt maksimumbeløb	-1,4	-1,1	-1,0

Anm.: Tabellens tal er afrundet til nærmeste 100 mio. kr.

Kilde: Lovmodelberegninger på baggrund af en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen i 2015 opregnet til 2019-niveau.

Forslaget skønnes isoleret set at øge arbejdsudbuddet svarende til 350 fuldtidspersoner, helt overvejende som følge af deltagelseeffekten.

Tabel 2. Arbejdsudbudsvirkning af at fordoble sats og maksimumbeløb for jobfradraget (2025-regler)

	Arbejdsudbud				
	Timeeffekt			Deltagelse (4)	I alt (3)+(4)
	Indkomst- effekt (1)	Substitutions- effekt (2)	Samlet (3)=(1)+(2)		
	<i>Antal fuldtidspersoner</i>				
Fordobling af jobfradragets sats samt maksimumbeløb	-290	270	-20	370	350

Anm.: Tabellens tal er afrundet til nærmeste 10 fuldtidspersoner.

Kilde: Lovmodelberegninger på baggrund af en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen i 2015 opregnet i 2019-niveau.

Den samlede virkning på arbejdsudbuddet ved en skattnedsættelse, som fx det aktuelle forslag, er overordnet sammensat af to effekter: en timeeffekt og en deltagelseeffekt. *Timeeffekten* angiver ændringen i antallet af arbejdstimer for personer, som allerede er i beskæftigelse, når skatten på arbejde nedsættes. *Deltagelseeffekten* angiver ændringen i antallet af personer, som er i beskæftigelse, når den økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse frem for at være på overførselsindkomst øges.

Timeeffekten består af to modsatrettede effekter: indkomsteffekten og substitutionseffekten. *Indkomsteffekten* afspejler virkningen af, at stigningen i sats og maksimumbeløb for

jobfradraget umiddelbart forøger den disponible indkomst og dermed forbrugsmulighederne ved en uændret arbejdsindsats. Indkomsteffekten trækker derfor isoleret set i retning af, at de berørte personer vil vælge at arbejde mindre (og dermed allokere mere tid til fritid). Indkomsteffekten af det konkrete forslag skønnes isoleret set at reducere arbejdsudbuddet med 290 fuldtidspersoner, *jf. tabel 2*.

Substitutionseffekten afspejler virkningen af, at indkomstskatter ændrer ”bytteforholdet” mellem forbrug og fritid. Forøgelsen af satsen for jobfradraget med 4,5 pct. reducerer marginals-katten for personer med arbejdsindkomst i optjeningsintervallet¹ med godt 1 pct.-point². For disse personer indebærer en ekstra times arbejde en større forøgelse af forbrugsmulighederne end før, mens fritid fortsat er ubeskattet, og substitutionseffekten trækker således isoleret set i retning af, at personer, som får en lavere marginals-kat, vil vælge at arbejde mere og holde mindre fri. Substitutionseffekten af det konkrete forslag skønnes isoleret set at forøge arbejdsudbuddet med 270 fuldtidspersoner, *jf. tabel 2*. Net-tovirkningen på timeeffekten skønnes således at svare til en lille isoleret reduktion af arbejdsudbuddet med ca. 20 fuldtidspersoner.

Mens timeeffekten afspejler de marginale ændringer i arbejdsindsatsen for personer, der allerede er i beskæftigelse, afspejler deltagelseeffekten virkningen af et mere grundlæggende valg mellem enten at være i (fuld) beskæftigelse eller slet ikke at være i beskæftigelse. Det økonomiske incitament til at være i beskæftigelse antages at kunne måles ved nettokompensationsgraden, der angiver forholdet – målt i procent – mellem den disponible indkomst henholdsvis som overførselsmodtager og som beskæftiget. Fordoblingen af jobfradraget vil reducere nettokompensationsgraden og vil dermed isoleret set øge arbejdsudbuddet gennem deltagelseeffekten, som konkret skønnes til ca. 370 personer, *jf. tabel 2*. Dermed skønnes forslaget samlet set at øge arbejdsudbuddet svarende til 350 fuldtidspersoner.

For en nærmere gennemgang af de afledte arbejdsudbudsvirkninger af skatteændringer henvises til kapitel 3 i Skatteøkonomisk Redegørelse 2017.

---

¹ Optjeningen af jobfradraget starter i 2019 ved en erhvervsindkomst på 191.700 kr. og er fuldt indfaset ved en indkomst på 247.255 kr. Alle med indkomster herover opnår det maksimale (fordoblede) jobfradrag på 5.000 kr.

² Skatteværdien af jobfradraget, som er et ligningsmæssigt fradrag, forudsættes med 2025-regler at modsvare den gennemsnitlige kommunale skattesats på 24,91 pct. (når der ses bort fra kirkeskat). En forøgelse af satsen for jobfradraget med 4,5 pct.-point indebærer derfor en reduktion af marginals-katten med ca. 1,12 pct.-point (=4,5*0,2491).